

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

МАТЕРІАЛИ

**VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО
ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»**

присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та
менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету
Ушинського

М. ОДЕСА - 2022

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

**VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО
ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»**

присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та
менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету
Ушинського

(Одеса, 20-21 травня 2022 року)

Одеса -2022

М 54 **Методологія та технологія сучасного філософського пізнання** //
Матеріали IV Міжнародної наукової конференції (Одеса, 20-21 травня 2022 р.)
135 с.

Рецензенти:

***Пальчинська Мар'яна Вікторівна** - доктор філософських наук, професор, завідувачка кафедри філософії, психології та педагогіки Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку,*

***Рибка Наталя Миколаївна** – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та методології науки Державного університету «Одеська політехніка»*

Збірник матеріалів VI Міжнародної наукової конференції «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософію історії в сучасному вимірі; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію синергетики та філософські погляди Г.Сковороди у світлі сучасності. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 11 від 30 червня 2022 року)

почуття розширення прав та можливостей людини тоді, коли вплив фактично близький до нуля [4]. Багато інтернет-ініціатив сприяють розпорошенню активізму, оскільки часто залучення до цифрової активності є лише імітацією громадянської участі. Цифрову активність не можна порівняти з реальними діями, що пов'язані з високими витратами та ризиками, але при цьому вона дає громадянину впевненість у тому, що він вже висловив свою громадянську позицію.

Разом з тим, існує думка, згідно з якою не варто зневажливо ставитися до «лайків» як способу прояву громадянської активності. Так, Л. Боуд зазначає, що невеликі дії на підтримку тієї чи іншої позиції – репости чи зміна аватарки – здатні вплинути на суспільну атмосферу навколо події [5]. Крім того, дослідниця підкреслює, що обговорення в Інтернеті можуть стати відправним пунктом для участі в акціях в режимі офлайн.

Таким чином, цифровий активізм, як мінімум, підвищує поінформованість громадян, сприяє змінам їхнього світосприйняття, як максимум, мобілізує людей до участі в громадянських офлайн-діях.

Список використаних джерел

1. Гидденс Э. Ускользящий мир: как глобализация меняет нашу жизнь. М. 2004; 116 с.
2. Macedo, Stephen. Democracy at Risk : How Political Choices Undermine Citizen Participation, and What We Can Do About It. Washington, DC, USA: Brookings Institution Press, 2005. 228 pp.
3. [Theocharis Y. The Conceptualization of Digitally Networked Participation // Social Media + Society. 2015.](#)
4. [Van Deth J.W. 2014. A Conceptual Map of Political Participation. – Acta Politica. Vol. 49. Is. 3. P. 349-367](#)
5. [Bode L. Gateway Political Behaviors: The Frequency and Consequences of Low-Cost Political Engagement on Social Media // Social Media + Society. 2017. Vol. 3. No. 4. P. 1–10.](#)

Врайт Галина Яківна (Одеса) – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,

Данильчук Крістіна Віталіївна (Одеса) – студентка 2-го курсу спеціальності менеджмент соціокультурної діяльності, соціально-гуманітарного факультету Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ СВІТОВОЇ МЕДІА-ІНДУСТРІЇ

Засоби масової інформації перетворились на потребу сучасної людини. Зараз людина проводить більшу частину свого часу в інтернеті. Інтернет, преса, радіо, телебачення – є інститутами виховання політичної культури,

економічного мислення, які використовуються, щоб задовольнити потреби суспільства [1].

Як вид соціального спілкування масова комунікація відбувається в усьому суспільстві, та є найважливішою умовою суспільного розвитку і організації. Особливість масової комунікації перш за все у соціальній обумовленості, яка дає можливість розглядати її у системі соціальних стосунків [2].

Діяльність мас-медіа спрямована на те, щоб охопити якомога більше людей. Але головне не тільки в кількості, а й в тому, за рахунок яких факторів, умов виникає необхідність великої аудиторії, та які особливі риси мають ці аудиторії [2].

«... Медіа-індустрія повинна розвиватися як галузь економіки - бути відкритим, цивілізованим бізнесом. Для цього, з одного боку, преса повинна користуватися довірою з боку громадянського суспільства та існувати за рахунок своїх читачів, з іншого – необхідний прозорий для всіх регламент її діяльності, у тому числі й законодавчо закріплений», - сказав президент групи компаній United Media Holding (UMH Group) Борис Ложкін [3].

Для сучасного медіасвіту є визначальною наявність багатьох тенденцій. Деякі з них домінують ще з ХХ століття [4].

1. Глобалізація у сфері ЗМІ - це вихід національних медіаконцернів за кордони своєї країни. Суть цього процесу досить очевидна. Медіаконцернам стало тісно в межах своїх країн, саме тому вони вирішили вийти на нові ринки [5]. Прорив на шляху глобалізації відбувається в 70-ті роки ХХ століття, коли стають доступними кабельні та супутникові технології. У 80-ті роки глобалізаційним процесам слугує поява відеомагнітофонів. Нарешті, у 90-ті роки з'являється Інтернет, який, глобалізує діяльність будь-якого сучасного ЗМІ [6].

2. Регіоналізація ЗМІ - це коли активно розвивається регіональна медіа-продукція. Причини появи цієї тенденції полягають у декількох причинах.

По-перше, розвинута людина перестала довіряти лідерам світового ринку ЗМІ, які у ХХ столітті мали великий авторитет. По-друге, численні скандали, які пов'язані з вигаданням публікацій, плагіатом, завдали потужного удару по іміджу звиклих ЗМІ [7].

3. Монополізація - це процес коли поступово усуваються конкуренти з ринку, який веде до одноосібного домінування на цьому ринку. Монополії почали утворюватися на межі ХІХ - ХХ століть в розвинених країнах світу на основі великих концернів. Монополізація -також є і негативною тенденцією. Якщо на ринку залишається один ЗМІ, то він може підвищувати вартість продукту, та маніпулювати інформацією. [8].

4. Комерціалізація ЗМІ - це процес, при якому медіакомпанії вважають головною ціллю, отримання прибутку. Початком комерціалізації вважають 70-ті роки ХХ століття, коли зросли прибутки від реклами. Потім комерціалізація починає впливати на якісні ЗМІ. З одного боку, комерціалізація може здаватися правильною тенденцією для розвитку ЗМІ, але вона в більшості випадків являється негативною тенденцією, бо отримання прибутку відбувається за рахунок якісного контенту. Також є очевидним, що комерціалізація вигідна не

тільки ЗМІ, але й політикам, які знаходяться при владі [4].

5. Уніфікація ЗМІ - це процес порівняння різних ЗМІ, як за змістом так і за формою. Порівняння медіа - негативний процес. Суть цієї тенденції в наслідуванні вдалих в комерційному плані зразків продукції. Наприклад, якщо продукт почав успішно реалізуватися, то не потрібно вигадувати щось своє, а просто користуватися тим, що вже є [4].

6. Цифровізація - процес коли увесь контент переходить в цифровий формат. В наш час вже майже кожне ЗМІ має цифрову версію, бо це дуже зручно для користувачів тим, що полегшує пошук інформації та сприяє її систематизувати. Завдяки цифровому формату можна отримати змогу розвивати мультимедійність, що розширює можливості журналістів [4].

Загалом тенденції медіа пов'язані з ефективністю в економіці та з прибутком. Як інші бізнеси, ЗМІ будуть намагатися зберегти кошти шляхом зниження цін на рекламу і поширення інформації, що загрожує зниженням якості інформаційної продукції. В такому випадку, держава ще може позитивно вплинути на функціонування всієї медіасфери. Для цього потрібно покращити інформаційне законодавство [9].

Список використаних джерел

1. Осіпов М. М. Вплив ЗМІ на формування суспільної думки. Одеса, 2019. 3с.
2. Електронна бібліотека Інституту журналістики. Тема 2. Структура і зміст соціології масової комунікації.
[URL:http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1275](http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1275)
3. Ложкін Б. Мультимедійна платформа іномовлення України. Медіа-індустрія повинна розвиватися як галузь економіки, відкрито і цивілізовано.
[URL:https://www.ukrinform.ua/rubric-society/1363811-media-industriya-povinna-rozvivatisya-yak-galuz-ekonomiki-vidkrito-i-tsvilizovano-boris-logkin-1734544.html](https://www.ukrinform.ua/rubric-society/1363811-media-industriya-povinna-rozvivatisya-yak-galuz-ekonomiki-vidkrito-i-tsvilizovano-boris-logkin-1734544.html)
4. Вікіпедія. Тенденції розвитку світових ЗМІ.
[URL:https://uk.m.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97_%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%BA%D1%83_%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%85_%D0%97%D0%9C%D0%86](https://uk.m.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97_%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%BA%D1%83_%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%85_%D0%97%D0%9C%D0%86)
5. Albrow, Martin; King, Elizabeth (1990). Globalization, knowledge, and society: readings from International sociology. Sage Publications. ISBN 978-0-8039-8323-6.
[URL:http://www.iccwbo.ru/blog/2016/mirovaya-globalizatsiya-i-vzaimodeystvie-sovremenn/](http://www.iccwbo.ru/blog/2016/mirovaya-globalizatsiya-i-vzaimodeystvie-sovremenn/)
6. Дробот Г.А. Глобализация: понятие, этапы, противоречия, оценки. 2008. Социально-гуманитарные знания (2). ISSN 0869-8120.
[URL:http://cyberleninka.ru/article/n/globalizatsiya-ponyatie-etapy-protivorechiya-otsenki](http://cyberleninka.ru/article/n/globalizatsiya-ponyatie-etapy-protivorechiya-otsenki)
7. Сидоров А. С. , Огнева В. В. Регионализация как важнейший тренд современного мирового развития. Известия Тульского государственного университета. 2015. Гуманитарные науки (2). ISSN 2071-6141. URL:

<http://cyberleninka.ru/article/n/regionalizatsiya-kak-vazhneyshiy-trend-sovremennogo-mirovogo-razvitiya>

8. МОНОПОЛІЗАЦІЯ

КАПІТАЛІСТИЧНА.

URL:http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?&I21DBN=EIU&P21DBN=EIU&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=eiu_all&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=TRN=&S21COLORTERMS=0&S21STR=Monopolizatsiia_kapitalistychna

9. Ковалевський В. Політичний менеджмент №5. Сучасний стан і тенденції розвитку медіа- сфери України. 2009. 118 с.

Каранфілова Олена Володимирівна (м. Одеса) – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, політології, психології та права Одеської державної академії будівництва та архітектури

ЛЮДСЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ

Термін "людський потенціал", уперше був використаний Теодором Шульцем в процесі дослідження економік бідних країн. У своїх роботах він ввів це поняття з метою пояснення положення, що склалося, як одного з чинників впливу на розвиток економіки. Шульц уперше ввів і визначення цього поняття. На його думку, усі людські ресурси і здібності являються або природженими, або придбаними. Кожна людина народжується з індивідуальним комплексом генів, визначальним його природжені людський потенціал. Придбані людиною цінні якості, які можуть бути посилені відповідними вкладеннями, він називав «людським потенціалом».

Отже, під людським потенціалом в соціальній філософії розуміється запас знань, здоров'я, навичок, досвіду, які використовуються індивідом для отримання доходу. Потрібно відзначити, що це не просто сукупність знань, здібностей, якими володіє людина. Людський потенціал - сукупність фізичних і духовних сил людини, які можуть бути використані в інтересах самої людини. Також використовуються в інтересах суспільства і держави, при поступовому розвитку якого, виникають проблеми людського потенціалу.

Сьогодні у суспільстві загострилися протистояння між власниками і найнятими робітниками, соціальне розшарування досягає величезних розмірів, виникла і закріпилася масова бідність. Для виправлення ситуації, що склалася, нам бачиться необхідним направити зусилля, як держави, так і домогосподарств і місцевих органів самоврядування на збереження і розвиток людського потенціалу.

Покращення ситуації що склалася в області реалізації людського потенціалу можна досягти за допомогою вироблення пропозицій, спрямованих на підвищення якості реалізації людського потенціалу в українському суспільстві. Ці пропозиції спрямовані на створення сприятливого інституційного середовища, яка б сприяла активному розвитку основних складових людського потенціалу в українському суспільстві. Державна